

Есперанто и културата

Петъръ Ат. Петровъ

Живѣемъ въ вѣкъ, когато много културни придобивки сж впрегнати въ услуга на човѣшкия животъ. Вѣкъ, въ който международната човѣшка култура демонстрира най-прогресивното човѣшко начало — вѣчно търсещия човѣшки духъ да разгадае всички тайни на природата, които го обкръжаватъ.

Международниятъ езикъ есперанто, създаденъ отъ гений, възплотенъ въ едно мощно движение, може да стане сръдство, съ което да се размѣнятъ мисли по отношение на материалната и духовна култура отъ различнитъ крайща на земното кълбо. Въ тази насока много нѣщо вече е направено. Тѣхници и занаятчи отъ различнитъ страни размѣнятъ мисли относно своитѣ занаятия. Но не само това. Есперанто може да стане и ще стане авангардъ на научния прогресъ. Защото всѣко изнамиране, колкото и дребно нагледъ да е то, всѣко усъвършенстване и подобрене може да стане достояние на хора, съ хиляди километри отдалечени отъ насъ, благодарение на международния езикъ.

И това е така, защото съ дружитѣ условия на всички хора по земното кълбо могатъ да се направятъ чудеса. Когато тѣзи усилия сж спъвани отъ многоезичието, тогава много излишни сили и сръдства се хаятъ напразно и човѣчеството трѣбва да ги премахне отъ пътя си. Само тогава общочовѣшката култура ще може да разгърне всички свои творчески сили, за да служи на човѣчеството.

Учете есперанто!

Г. Ст. Гешевъ — Пазарджикъ

На всѣкъжде, всѣкога и за винаги международниятъ езикъ есперанто ще си остане най-ценниятъ спомагателенъ езикъ въ живота. Ще остане затова, защото практическото му приложение въ всички области на живота става все по-голѣмо и по-голѣмо. Народитѣ търсятъ единъ общъ международенъ езикъ, който да ги свърже, да имъ служи въ всѣкидневния животъ и да бжде колкото се може по-лекъ и достъпенъ. Есперанто е успѣлъ да се наложи като езикъ, посредствомъ който хората ще

се пропиятъ отъ международнитѣ идеи за човѣчностъ, обичъ и братство между хората.

Посредствомъ международния езикъ хората ще влѣзатъ въ допиръ по между си, като се опознаятъ отъ всички крайща на свѣта. По този начинъ ние пѣкъ ще разпространимъ нашата самобитна култура.

И нека се има предъ видъ, *че есперантскитѣ идеи ще създадатъ истински хора на културата*, пропити съ възвишени идеали: любовъ, човѣчностъ и солидарностъ, които сж едни отъ основнитѣ принципи на есперанто.

И така, независимо отъ това дали сте ученици, студенти или граждани, *учете есперанто!* Той ще ви допринесе голѣма полза и ще ви тласне къмъ голѣмъ културенъ напредѣкъ. Той ще създаде отъ васъ хора — защитници на мира и културата — достойни синове на своята Родина.

Есперанто по свѣта

Норвегия. Въ Норвегия есперантското движение не е замрѣло. Списанието „Норвега Есперантисто“ излиза и въ единъ отъ последнитѣ броеве пише, че тамошнитѣ есперантисти ще продължатъ своята дейностъ.

Швеция. По настоящемъ Швеция живѣе въ миръ, но много шведски есперантисти сж повикани да служатъ като войници на границитѣ. Поради това есперантскитѣ клубове бѣха отслабили своята дейностъ. Напоследѣкъ дейността се засилва. Така едно въздържателно д-во изпълнява своята програма на събранията на есперанто.

Естония. Въ Естония есперантиститѣ сж започнали да играятъ голѣма роля. Единъ отъ най-известнитѣ есперантски водачи е сега министъръ на общественитѣ работи. Освенъ това 15% отъ депутатитѣ въ парламента сж есперантисти.

НАШИ СЪОБЩЕНИЯ

Изпращайте статии предимно въ връзка съ литературния и общественъ животъ. Пишете адреса си.

Разпространявайте масово списанието всрѣдъ есперантскитѣ и неесперантскитѣ сръди. Усведомявайте ни за вашата дейностъ

ЗА „УПАДЪКА“ НА БЪЛГАРСКАТА ДРАМА

(Продължение отъ стр. 2)

Когато ще правимъ преценка за худож. стойностъ на дейността на единъ режисьоръ, ще трѣбва да се съобразимъ поне съ тия елементарни основоположения крайно важни за днешната бързо мѣняща се психика.

Липсата на обширна култура, на дълбоки психологически и философски тълкувания и на пророчески усѣтъ въ единъ режисьоръ обричатъ на гибель и най-доброто драматично произведение. За примѣръ можемъ да укажемъ на символизма въ драмата. Неподготвени и неуки, макаръ и голѣми режисьори, но следващи само пътя на старитѣ школи, не възприемащи нищо отъ новото, което се изграждаше отъ нѣколко проникновени гениални творци въ областта на символизма, провалиха тѣзи пиеси, само защото не можаха да ги разбератъ и да ги поставятъ, както изискваха новитѣ идеи за времето си.

Дже единъ Райнхардъ трѣбваше да се почувствува слабъ и да отстъпи отъ пътя, който бѣше поелъ, защото и нему липсваше най-важното — дълбокото проникновение.

Той промѣни мизансценъ и декори, като ги нагоди къмъ новото, обаче не направи нищо за промѣна въ игралната техника, а особено въ изразнитѣ сръдства на сложнитѣ психологични преживявания и дълбоки философски, религиозни и социални размисли.

Така се провали едно велико начало и една велика школа.

Съчетанието на двата гения — драматургъ и режисьоръ, е нѣщо рѣдко, то е епоха, новъ животъ и нови социални и човѣшки реформи въ нашето съществуване.

(следва)